

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16496

гр. София, 29.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **4941** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на жалба на А. Л., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. А. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-001906 от 15.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, буква „з“, „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Жалбата, съдържаща и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до значителни и трудно поправими вреди за жалбоподателя, изразяващи се в невъзможността да кара трите си деца до училище. На следващо място посочва, че съпругата му е бременна с четвъртото им дете, за което прилага амбулаторен лист за преглед при гинеколог. Посочва също така че ѝ е изписана терапия, тъй като има леки проблеми с протичането на бременността, поради което трябва да разполага със СУМПС, за да може да води съпругата си на медицински прегледи. Посочва, че общественият интерес с нищо не би пострадал, ако предварителното изпълнение на ЗППАМ бъде спряно, тъй като очевидно се касае за нарушение, извършено, поради незнание, че автомобилът е бил с прекратена регистрация, а освен това вредоносните последици са преодолены със сключване на Застрахователна полица „Гражданска отговорност“ веднага след нарушението. Предвид изложеното се иска спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на оспорената заповед.

Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за

прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо А. Л. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“, „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия ГА № 5026916 от 13.04.2026 г., срещу А. Л. за това, че виновно е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП - лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП. В ЗППАМ е описано нарушението, а именно: На 13.04.2026 г. около 13:22 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от площад Руски паметник към [улица]управлява товарен автомобил Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "ВОЛТСПОРТ" ООД с булстат[ЕИК] и на кръстовището с бул.П. С. при извършената проверка и след справка с ОДЧ 99 е установено, че водачът управлява МПС със служебно прекратена регистрация от 24.02.2026г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП при уведомление от Гаранционен фонд. В заповедта е посочено, че за извършеното административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е предвидено наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Според актуалната съдебната практика на Върховния административен съд по приложената в настоящия случай ПАМ при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“, „гг“) от ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на обществения интерес и сигурността в движението.

В конкретния случай установеното с процесната заповед нарушение – липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ – е отстранено на следващия ден след установяването, което е един ден преди датата на издаване на оспорения акт. По делото са представени

доказателства за сключена и действаща застраховка и възстановена регистрация на МПС. При тези обстоятелства предварителното изпълнение на мярката не постига преустановителна цел, тъй като противоправното състояние е било преодоляно преди издаване на заповедта, чието спиране на допуснатото предварително изпълнение се иска. В този смисъл са и изводите на ВАС, че когато към момента на издаване на заповедта или непосредствено след това са настъпили факти, от които следва, че защитимата от закона цел е реализирана, предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава с твърдения за значителни и трудно поправими вреди в личен и битов план. Макар този тип затруднения по принцип да са обичайна последица от прилагането на подобна мярка, в съвкупност с вече отстраненото нарушение и липсата на продължаваща опасност за обществен интерес, тези обстоятелства придобиват различна тежест при баланса по чл. 166, ал. 2 АПК.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, тъй като в конкретния случай се доказаха нови обстоятелства – незабавното сключване на валидна застраховка и възстановяване на регистрацията – които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001906 от 15.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор СДВР, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: